

Тасаттур иймандандир, ҳаёдандир!

22:35 / 10.02.2018 10409

Тасаттур, яъни ўраниш муслималарга Қуръони карим ҳукми билан фарз бўлган. Аллоҳ таоло буюради:

«Мўминаларга айтинг: «Кўзларини тийишин, фаржларини сақлашсин ва зийнатларини кўрсатишмасин, кўриниб қолгани мустасно. Рўмолларини кўксиларига тўсиб юришин» (Нур, 31);

«Эй Пайғамбар, хотинларингизга, қизларингизга ва мўминларнинг аёлларига айтинг: устларига ёпинчиқларини ташлаб олишин» (Аҳзоб, 59).

Мусулмон аёлларга ўраниш амри ҳижратнинг тўртинчи йилида Мадинаи мунаввараада нозил бўлди. Тасаттур ояти тушиши билан Пайғамбар алайҳиссалом уни асҳобга етказдилар. Саҳобалар эса буни аёлларига хабар қилишди. Аёллар дарров газламалардан, ҳатто устки кийимларини қирқиб, ёпинчиқ тайёрлаб олишди.

Бу ояти карима, илоҳий амр нозил бўлгунига қадар бутун Араб жазирасида ҳам, дунёning бошқа ўлкаларида ҳам аёл шаънини, оналик викорини сақлайдиган тасаттур (ўраниш) йўқ ҳисоби эди. Аёллар кўкраклари, сонболдирларини bemalol намойиш қилиб юришарди. У пайтда эркакдан қочиши, чекиниш, тортиниш деган нарса йўқ эди. Аёллар уйларидан ясантусан билан безаниб чиқишар, яхши-ёмон эркаклар билан аралаш ўтириб суҳбатлашишар, беҳаёлик ва шилқимликлар одатга айланган эди. Тўғри,

Исломдан аввал араб аёллари бошга рўмол ёпиниб олишарди. Аммо икки учини елқадан орқага ташлашгани учун гардан ва кўксилари очик қоларди.

Юқоридаги ояти карималар нозил бўлганидан сўнг балоғатга етган муслима аёлга ўраниш, эркакларга эса уларни шаҳвоний назардан йироқ тутиш фарз бўлди. Буни инкор этган кофир бўлади, иймонидан ажрайди. «Бир кун ўрарман» деган аёл кофир бўлмайди, гуноҳкорга айланади.

Аёллар нима учун ўранишлари керак? Энг аввало, Аллоҳнинг амр-фармонига бўйсуниб, унга бандалик қилиш, розилигини топиш ва эвазига охират мукофотига сазовор бўлиш учун! Чунки инсоннинг дунёга келиши ва яшашидан асосий мурод ҳам Аллоҳнинг ризосига эришишдир. Намоз, рўза, закот, ҳаж каби ибодатларимизни ҳам Аллоҳ ризосидан ташқари фойдасини кўзлаб қилсак, улар мақбул бўлмайди.

Бундан ташқари ўранишнинг бир қанча фойдалари, аёлларга кулайликлари борки, бу ҳақда батафсилроқ тўхталишга тўғри келади.

Тасаттур, ўраниш баъзи «замонавий» кишилар ўйлаганидек, аёлларни асиралиқ, қулликка солувчи тушов эмас. У аёлнинг манфаатига, ўз ҳаққига, ҳуқуқига, ҳурриятига тааллуқли нарса. Ўраниш аёлни эрларнинг ёмон, шаҳват аралаш назарларидан, ҳайвоний ҳирсларидан ҳимоя қиласди.

Ўранган аёл ўз жозибасини, иффатини, ҳаёсини ёмон назарлардан асраган бўлади. Бу билан у ёлғиз ўзигагина тегишли ҳуқуқини ҳимоялаган бўлади. Америкалик бир шифокор Ғарб аёллари устида тадқиқот ўтказиб, улар ёш бўлишларига қарамай жозибаларини эрта йўқотганлари, ажинлари барвақт кўпайгани, гўзаллашиш ўрнига чиройлари бузилганини аниқлади ва буларга асосан эрларнинг шахвоний назарлари, яъни уларнинг назар орқали аёлга таъсир ўтказадиган салбий қувватлари сабаб бўлганини тасдиқлади.

Америкалик бошқа бир тери мутахассиси эса етмиш ёшли мусулмон аёлнинг териси 35-40 ёшли Ғарб аёлнидан гўзаллиги, ажин тушмагани, юзи ниҳоятда нурли эканидан таажжубга тушган. Тадқиқотларга қўра, Ғарб аёлларида кўп учрайдиган тери саратони (раки) хасталиги муслималарда деярли учрамайди. Мусулмон аёллари пардозда сунъий бўёқлардан фойдаланишмагани, зўриқиши (стресс)га дуч келиши ниҳоятда камлиги, қуёшнинг заарли ультрабинафша нурларидан ва эркакларнинг бузук назарларидан яхши ҳимояланишгани учун ёшлари кексайганига қарамай, чирой ва жозибаларини йўқотишмаган, хасталикка

чалинишмаган. Ўша тери тадқиқотчиси шундай ёзади: «Машина чироқларидан тараплан нурлар ҳашарот ва қүённи қанчалик беҳузур қилса, эркаклар назаридаги электромагнит түлқинлар (альфа, бетта, гамма нурлари) аёлларнинг баданига ҳам шунчалик салбий таъсир кўрсатади». (Фотима Темур, «Тарихда хотин ва жилбоб», Истанбул, 1998, 112-бет).

Тасаввур қилингки, бир аёл ўтириш ёки маъракага бормоқчи бўлса, қандай йўл тутади? Топдингиз: ясан-тусан, пардоз-андоз қиласди. Энг яхши кийимларини кияди. Сочларини урфга кўра турмаклади. Атир-упани мўл сепиб, кўчага чиқади. Аммо бу ишларни ўз уйида, эри учун камдан-кам қиласди. У кўча учун ясанади. Маърака аҳли эътиборини қозониш, бегона эрларга ёкиш, уларнинг ҳирсини қўзғаш, жалб этиш учун ўзига оро беради. Унинг бу қилиғи чорбозорчининг ўз молини кўз-кўз қилиб бозорга согланига ўхшайди. Унинг бу ҳатти-ҳаракати «Хой одамлар, мана бу ҳусну-жамолимга қарамайсизларми? Висол онларидан баҳраманд бўлишга рағбат кўрсатмайсизларми?» деб нафсларни васвасага соловчи, харидорини кўпайтиришга интилувчи беҳаёларнинг сатанглигига ўхшайди.

Бу ҳолатни мисрлик мутафаккир Сафиназ Козим чиройли таърифлаган: «Ўзининг назокатини жамоатчиликка намойиш қиласиган аёл «кўз билан ўғирлаш» деб аталувчи нарсадан (яъни кўз зиносидан – **муаллиф эскартиши**) зарар кўради. Нотаниш эркаклар унинг рухсатисиз рухсоридан баҳра олишлари мумкин. Аёл жисмоний мавжудот сифатида юзини тўсиш орқали фақат оиласи ёки аёллар жамиятидагина ўз малоҳатини намойиш қилиш шарафига муюссар бўлади». Демак, ҳижобга замонавий ҳаётнинг “ноқулай иқлим шароити”да қўл келадиган ахлоқ ёмғирпўши деб қараш тўғрироқ бўлади. Аёл киши «умумжамиятнинг мулки» эмас, балки ўз эрининг ёри ва ҳамдамидир. Шунинг учун унинг чиройи, зийнатлари, нозу-карашмаси ва ясаниши фақат эрига тегишли бўлиши керак.

Аёлнинг гавдаси ва авратини яшириб, ўраниб юриши эрининг унга бўлган эҳтироси ва муҳаббатини орттиради. У ардоқли ва сирли, жозибадор ва мафтункор бир хилқатга айланади. Масалан, ёввойи қабилаларда аёллар қип-яланғоч юрганига қарамай, эрларида эҳтирос ва қизиқиш уйғотмайди. Улардаги эрлар ойига бир марта, баъзан ярим, бир йилда хотинлари билан тўшакни баҳам кўришади. Ҳомиладор ва янги туққан рафиқаларига эса икки йилгача умуман яқинлашишмайди.

Худди шунингдек, курортлардаги қумлоқларда (пляжларда) юрган яланғоч баданлар жалб қилувчилик кучини йўқотади, қизиқиш уйғотмайди.

Яланғочлик оддий нарсага айланиб, ҳеч қандай завқ-шавқ қўзғамай қўяди. Шунинг учун ўранишни аёллар ҳаққига тажовуз, эркини бўғиши деб дод солаётган Ғарбда оиласалар муҳаббат, шавқ-завқ, эҳтиросга ташна.

Уларнинг бузилиб кетаётгани, эр-хотин ўртасидаги илоҳий никоҳ ўрнини ақлга сиғмайдиган муносабатлар – эркакнинг эркак билан, аёлнинг аёл билан қовушиши тобора кўпроқ эгаллаётгани тасаттур инкор этилганининг аччик меваси эмасми? Шундай экан, аёл киши ўраниб-чирманиб, сирли, мафтункор ва суюмли бўлиб юргани маъқул эмасми?

Ислом душманлари учун ўраниш Исломга қарши курашнинг бир шохобчаси, холос. Бунинг сабаби оддий: ўраниш мусулмон аёлларни оиласидан, динидан, боласи тарбиясидан, эрига итоатдан узиб олишда энг катта тўсиқ ҳисобланади. Ҳаёли, иффатли аёлни кўчага чиқариш, унинг бегоналар назаридан пинҳон сақланадиган жозибасидан ўтмас молини сотишда фойдаланиш, бузуқларнинг фаҳшга тўла эҳтиросларини қондиришга сафарбар қилиш каби қабиҳ режалар шу туфайли амалга ошмай қолиши мумкин.

Мусулмон аёлининг диндорлиги, ахлоқи, иффати ҳақидаги тушунчалар ёқаси очик ёки енги йўқ кўйлаклар, тор, калта, баданини кўз-кўз қилишга мўлжалланган либослар, очик-сочиқ, ҳаёсизларча кийинишлар билан асло келиша олмайди. Исломда кийим одам танасини намойиш қилиш, аёл гўзаллиги ва рухсорини бегона суқ назарларга хомталашга ташлаш учун эмас, балки ўраниш, авратини яшириш, жозибасини, чиройини фақат эри ва яқинлари билангина баҳам кўриш учун кийилади. Кийим жинсий майлни кучайтириш, шаҳватни қўзғатиш, фитна чиқариш учун эмас, аксинча нафсни тинчлантиromoқ, инсонни маънавий юксалтиromoқ учун ишлатилади.

Қай бир жамиятда таннозлик, сатанглик, кийинишда беҳаёлик, ўзгаларга жозиба улашиш авжга минар экан, бундай жамиятлар шармандалиkkа учрайди, инқирозга юз тутади, уларда сўзак, заҳм каби расво хасталиклар кўпаяди. Аллоҳ бундай бузуқлар орасига СПИД каби бедаво ваболарни ёки Помпей, Садум ва Ғоморра ўлкаларининг аҳолиси бошига келгани каби улкан фалокатларни юборади. Замонавий тиббиёт киндигини мунтазам очиб юрган қизлар келажакда оналик баҳтидан маҳрум бўлиши ҳақида ташвишланиб ёзмоқда. Бу кўргилик ҳам Аллоҳ томонидан уларга юборилган илоҳий жазонинг ўзгинасидир.

Бузуқлик жинини кўзасидан чиқариб юбориб, жойига қандай киритиш йўлини тополмай боши қотган Ғарб энди мусулмон оламини ҳам бу балога гирифтор қилиш учун бор ҳийла-найрангини ишга солмоқда. Бу худди оғир тузалмас дардга чалингган одамнинг ўз касалини ғанимларига ҳам юқтириш учун уринишига ўхшаб кетади. Ана шу фитна ва разилликларни аниқ кўра-била туриб туриб ҳам Ғарбнинг ноғорасига ўйнашимиз, уларнинг «аёллар ҳуррияти» ниқоби остида аёлларимизни очик-сочик қилишларига томошабин бўлиб туришимиз, маънавий хасталикка чалингган Ғарбнинг андозаларига ўзимизни мослашимиз жамият инқирозига сабабчи бўлиб қолмасмикин?

Аҳмад МУҲАММАД